

רוגייטליב פרטיה". הוא היה משוכנע שאין נשקפת סכנה לחיי-החולה שהוא יעד לניתוח הראשון, אך הפריעה לו ה עובדיה, שהסוד נודע. אילו הצליח לבצע את הניתוח מבלי שיוודע על כך מראש, והדבר היה עובר בהצלחה, הוא היה קובע שהדבר עובדה, אך כעת נתון במעקב, והדבר גרם לו להתרגש כמו סטודנט צעיר לפני הניתוח הראשון שלו. "אני חושש שהידיים ירערו לי, שהגג באסותא יפול עלי בשעת הניי תוח... אני לא יכול להיכנס לניתוח במצב כזה!" אמר גור לרופא-מתמחה צעיר הר עובד איתו במחלקה.

את התלבטויותיו של המנתח בעלי-המוניי טין פתר מנכ"ל משרד-הבריאות, הפרופסור ברוך מודן, יומיים לפני מועד הניתוח הר שאי, בבוקר יום הרביעי לפני שבוע, טילפן המנכ"ל אל גור והודיע לו, בלשון מנומסת אך חד-משמעית, כי הוא אוסר עליו לבצע את תוכניתו עד שייבדקו המיתקנים ב אסותא.

עיסקי הלב של יעקב מרידור



אם היתה מתרחשת תקלה בחדרי הלת בית-החולים היתה מבקשת להפעיל באופן זמני את המערכת באסותא, היה לי הגיבוי המלא לערוך שם את הניתוח, ואף אחד לי היה מקנא בי שאני יכול להרוויח כסף, קבל גור.

בעוד שלמנתחים כמו ג'ו ברמן (הדסה) ומוריס לוי (בילינסון) יש הרשות מהמוסד דות המעסיקים אותם לבצע במחלקותיהם ניתוחים פרטיים, אסור הדבר על גור, הר עובד בבית-החולים ממשלתי.

הפרשה כולה חשפה מירון לפיתוח תעי שייח פרטית של כירורגית-לבר-פתוח בארץ. מסתבר שלא רק דני גור משתתף במירון זה, מתחרים בו גם חברת כלל והשר יעקב מרידור, המבקשים להיות הראשונים ש יפעילו בית-חולים כזה. כל אחד מהם מבקש להקים בית-חולים שאליו יבואו לשם ניתו חיי-לבר-פתוח לא רק ישראלים, אלא גם תיירים מכל העולם, שהמוניטין הרפואיים של המומחים בישראל ימשכו אותם לכאן. גור יודע שהוא אינו יכול להתחרות באחרים, שמאחוריהם עומדת עוצמה כלי כלית, אמיתית או מדומה. אך הוא יכול להציע את הידע הרפואי שלו. כבר לפני שלוש שנים הוא החל מתכנן מרכז רפואי יחד עם אברהם ויינגוט, מנהל בית-יתומים ביד-אליהו, שהתלהב מהתוכנית. הם הקי מו ביחד מכון ביוטכנולוגי להפעלת מיכ שור לניתוח-לב, השוכן בבית-הספר ל אחריות של בית-החולים אסותא, כדי להכ שיר טכנאים רפואיים.

מנהל אסותא, הד"ר בנימין פישמן, חיי כה בקוצר-רוח ליום שבו יחליט הפרופסור גור לנתח בבית-החולים שלו, מתוך תיקווה שבכך ישתפר המוניטין הירוד של בית החולים. גור עצמו ניסה להימנע מלנתח באסותא, מאותה הסיבה עצמה - דימויו הגרוע. בניתוח הראשון שאליו התכונן, כל פרט היה חשוב, גם עניינים של יחסי ציבור. אך בני מקום אחר, השתכנע לבסוף לנתח שם, עד שיקים בית-חולים משלו. התוכנית להרחבת בניין בית היתומים לשעבר כבר הושלמה, ומנחות במישרדיו של אדריכל. בעוד שלושה חוד שים הן יוגשו לאישור ועדה-הבינוי הר מחוזית.

התור גדל והולך



מנהל בית-החולים אסותא ניסה לעניין בפרוייקט דומה גם את הר פרופסור מוריס לוי, מנתח-לב ידוע מבית החולים בילינסון, שאכן גילה עניין.

למוריס לוי, חלוף ניתוחי-הלב ב ארץ, יש הרשות מקופת-חולים לבצע בבילינסון ניתוחים חלולים פרטיים תמורת תשלום. ההסדר היעמד באחרונה ב סכנה, משום שהחולה משלם עבור הניתוח לרופא המנתח, אך בהוצאות עבור האיש פוח עושות קופת-החולים.

יום אישפוז עולה לקופת-חולים יותר מ-55 אלף לירות. כל חולה שנותר בליבו נשאר במחלקה כשבועיים, כך שההוצאות יכולות להגיע ל-650 אלף לירות. לכן מנסה בשנה האחרונה קופת-החולים למנוע מ מוריס לוי את זכות-היתר שהוענקה לו לפני שנים.

אם קופת-החולים לא תאפשר ללוי להמ שיד לנתח באופן פרטי, גם הוא עשוי

להיענות ליוזמה של אסותא, ולנתח שם את חוליו.

חולים שהפרוטה מצוייה בכיסם, מנת חים ששמהם הולך לפניהם, אנשי-עסקים ובתי-חולים פרטיים יכולים לזכות מכל העניין, היחיד החושש להיפגע הוא מישר רדי-הבריאות, המתעקש לטעון שהרפואה הציבורית יכולה לענות על צרכי כל הר חולים.

אך המציאות בבתי-החולים שבהם קיי מות מחלקות לניתוחי-לבר-פתוח היא עגור מה. מיספר החולים הנוקקים לניתוחי-לבר פתוח גדל בכל שנה, וכל חולה ממתין כשנה בערך, עד שמגיע תורו. חלק מה חולים, שאיתרע מזלם, נפטר בתקופת המי תנה זו.

כל חולה הממתין בתור לניתוח סובל לא רק מכאבי תעוקת-הלב, הפוגעים גם יכולתם לתפקד בחיי היום-יום, אלא גם ממתח בשל החשש שהם עלולים ללקות בהתקף-לב, עם כל הסיכויים והסכנות הר קשורים בכך.

בשנים האחרונות העדיפו חולים בעלי ממון לנסוע למרכז רפואי בארצות-הברית, כדי להינתח שם תמורת 50 אלף דולר,

מקצוע טכני בלבד. ההתייחסות שלי היא רפואית טהורה. זה מה שהניע אותי לפנות גם לפרקטיקה פרטית. אני מגיח שהיכולת שלי להרוויח כסף זה הדבר שחורה לאני שים, אבל הביורוקרטיה הנוכחית אינה מסוגלת לענות על צורכי החולים, ורק מרכז רפואי פרטי יוכל למנוע מאנשים להמתין בתור לניתוח. השאיפה שלי היא להגיע למרכז הרפואי שבו אוכל לנתח 20 חולים בשבוע, הכריז בעיקבות הניתוח שלא היה.

בכירורגית-הלב, התוצאה של הניתוח תלויה במנתח. לא התנאים באסותא יכריעו אם החולה יעבור בשלום את העניין, אלא רק הידיים שלי. לכן אני משוכנע שמישרד- הבריאות יאשר, אחרי בדיקה, שבבית החולים אסותא מותר לי לבצע ניתוחים כאלה."

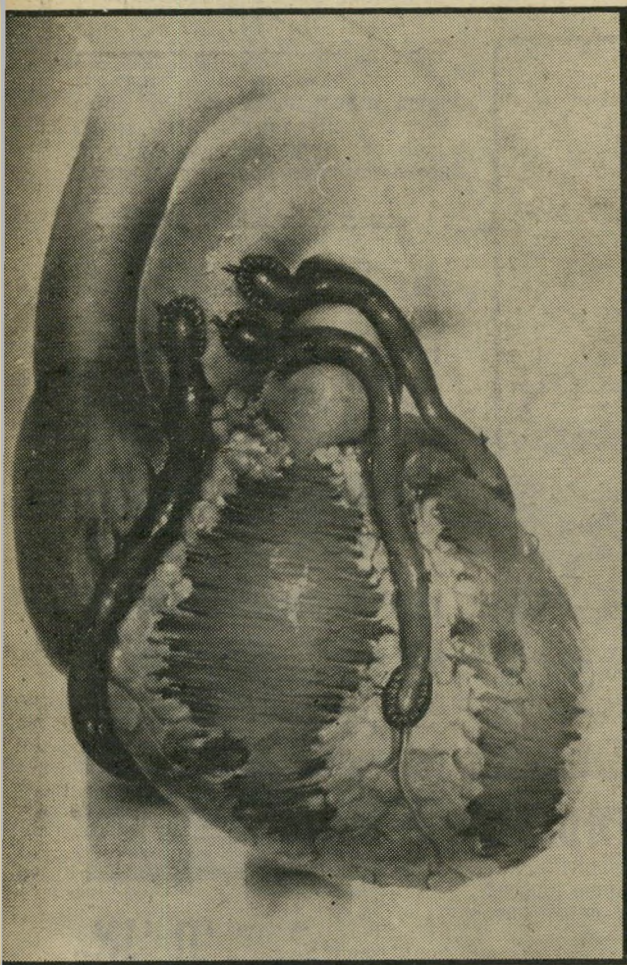
יעקב כתבן, החולה הראשון שגור הציע לו להינתח תמורת תשלום, לא שאל שאלות, הוא היה מאושר מכך שתמורת התשלום לניתוח פרטי הוא יזכה בטיפול מידי המיומנות של גור, חולה שבא ל ניתוחים ציבורי אינו יכול לבחור לעצ מו את הרופא שינתח אותו.

הוצאות האישפוז, הציוד המתכלה והתש לום לצוות, ישארו בידי הכירורג כאלף דולרים בלבד, פירט גור את הצד הכספי. החולה שלא נותח לא נתע מהמתחיר הגבוה, הגם שהיה זה רק, מחיר כניסה לשוק": "כשאתה מסתובב יום-יום ר מעליך רובץ איום של סכנת-חיים, ואתה גם סובל מכאבים טורדניים, אתה לא שר אל שאלות כמו: למה לי יש אפשרות לזכות בניתוח תמורת כסף ולאחר לא, לי היה חשוב להינתח, וידעתי שזה לא בא על חשבון חולה אחר.

הייתי משלם כל סכום כדי להינתח מהר, ולהבטיח לעצמי שלא אאבד את חיי, סיפר יעקב כתבן.

אחרי שבוטל הניתוח, התייצב דני גור במחלקה שלו בתל-השומר. חולה שהגיע באותו הבוקר במצב אנוש נשלח באופן דחוף לחדר-הניתוח. גור, שחשב קודם ש ביום זה הוא ייעדר מבית-החולים כדי לנתח חולה פרטי באסותא, מצא עצמו עוסק בניתוח כלידים מסובך בבית-החולים שיבא.

לפני הניתוח לא האמין הרופא שהחולה יעבור בשלום את היום, אך במהלך הניי



כך נראה החיקון

שלושה ורידים שוועברו מרגל החולה וחברו מצד אחד לעורק הראשי, המודים דם לגוף ומצד שני אל העורקים הדקים, המזינים את שירי-הלב.

תוח חלה תפנית דרמטית במצב החולה. ההתאוששות שלו היתה מפתיעה, אם דני גור לא היה נוכח במקום, אין לדעת כיצד היה מסתיים העניין.

מה דעתו של המנתח המבוקש ביותר בתל-השומר על האיסור שהוטל עליו? גור מתרווח על הכיסא בחדרו ואומר: "אני מוכן להבין מדוע המנכ"ל מצע ממני לע רוך את הניתוח. בחודשים האחרונים הוא הקים ביוזמתו ועדה שבדקה את המצב בכירורגית-הלב בארץ. המלצות הוועדה היו להוסיף 30 תקנים לבתי-החולים לצורך ניתוחי-לבר-פתוח.

זה, משפר את הסיכוי שיותר חולים יוכלו לקבל טיפול, אבל בעיית כירורגית- הלב לא תיפתר במימנה המגננון הכיורור קרטי, הקיים היום בארץ. בתוך המערכת הזו, מבקשים ממני להיות, ילד טוב, אבל אני מוכרח להיות חופשי!"

אסור לי לדבר על ההמצאות המדעיות שלי, והמות שלי שייך למישרד-הבריאות. אני מרויח 19 אלף שקל, נכון לחודש אוקטובר. מחצית מהשכר הרווחתי תבורי ניות-החולה שאני עושה בבית-החולים. ערך התרומה שלי למערכת הציבורית

..מתקן לבבות"

כך מכנה את עצמו הפרופסור דני גור, מנהל היחידה לכירורגית-לב בבית-החולים שיבא. הוא חותר להיות הראשון שיקים בארץ בית-חולים פרטי לניתוחי-לבר-פתוח, בינתיים מונע זאת ממנו משרד-הבריאות.

לפני הכניסה לחדר ניתוח חותם כל חולה על מיסמך בוו הלשון: "ידוע לי שלא הובטח לי שהניתוח או הניתוחים ייעשו עליידי רופא מסויים." החולים חוש שים ליפול לידי של רופא צעיר בבית חולים ציבורי, הרוכש את הידע שלו, לי דעתם, על גופם, לעומת זאת, בי פרקטיקה הפרטית הם בוחרים לעצמם את הרופא שבו הם נותנים אמון. לכן על הרופא בפרקטיקה הפרטית רובצת אחריות גדולה, אם הוא נכשל, יהיה עליו לתת את הדין.

..פשוט אוהב לנתח"

ה אינטרס שלי הוא לנתח! לדחוס בכוח חולים לחדרי-הניתוח, כדי שייגעו כמה שיותר, וכמה שיותר מהר לניתוח. אבל הציבור אינו מבין את המייג בלות שלנו בכוח עבודה, סיפר דני גור. "יש חולים, שאחרי שהם עוזבים את המחלקה הם שולחים מיכתב ורושמים הצי עות ליעול. למשל, הם מציעים שהמחלקה יתן שרות של פסיכולוגים ועובדים סר ציאליים. הם בכלל לא מעלים על דעתם שרפואה הציבורית אין תקציב לכות-אדם. לי חשוב בתנאים הנוכחים שהחולה יגיע מהר לניתוח וייצא חי. היום, כל מה שאני מסוגל לתת לחולה זו האמונה בחיים."

אני מתקן לבבות, אני פשוט אוהב לנתח. הרפואה שאני מבצע היא בשבילי כולל מחיר הטיסה. בארצות-הברית פונים 60 אחוז מהחולים לרפואה הפרטית, ובכך יכולים גם החולים הנוקקים לרפואה הר ציבורית לזכות בניתוח ללא-המתנה.

..מוכרח להיות חופשי!"

לא ניתח כתבן ביום השישי הר אחרון, היה גובה ממנו גור 2000 דולר. "זהו מחיר כניסה לשוק", הסביר המנתח. "בעתיד יעלה ניתוח כזה, אני מניח, ל-8000 דולר. העלות הריאלית של ניתוחי כ-15000 דולר, דולר, לעומת כ-25 אלף בארצות-הברית. מתוך כל הכסף הרב הזה, אחרי ניכוי